

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimis Jesu Christi Dei-Hominis

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1723

VD18 80217931

§. II. Jesus Christus est nostra lux, & verus noster Dux.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45509

Defectus Pa-
storis merce-
narii.

S. Gregor.
hom. 14.

tis vosmetipfos, & non gregem Domini vestri, magnam commodorum vestrorum geritis curam, & illarum negligitis salutem; vos pinguius pascitis corpora vestra illarum substantiâ, & mori permittitis illarum fame animas. Mercenarii vos ipsas deseritis, & fugitis, quando aspiciatis ipsas in periculo: non fugitis, quod mutetis locum, sed quod negetis, quod debetis ipsis auxilium, sicut sanctus Gregorius exprobrat vobis: *Fugit, non mutando locum, sed subtrahendo solatium, Fugit, quia iniustitiam vidit, & ta-*

cuit. Fugitis, quia tacetis, dum videtis ipsas intra unguis lupi infernalis, dum ignorantia ipsas obcecet, dum inordinati affectus ipsis dominantur, dum demones ipsas tentant, dum peccata ipsas occidunt. Videtis ipsas in deplorando hoc statu, & nullo ardetis zelo ad liberandum ipsas; parum solliciti estis de bono ipsarum spirituali, modò temporale ipsarum vos maneat. Ah! mercenarii! vos ignavè fugitis, sed non fugietis semper, incidetis aliquando in manus Dei. Eheu! quid eveniet vobis?

§. 2. *Jesus Christus est nostra Lux, & verus noster Dux.*

Unus solus
verus Deus,
una sola vera
lux.

Joan. I.

Sicut nonnisi unus est Deus, ita nonnisi una est veritas, & hæc veritas est Deus; ita nonnisi una est vera Lux, & hæc Lux est Deus. Jam Jesus Christus est solus hic Deus, hæc veritas, hæc Lux, Lux æterna, quæ magnum constituit æternitatis diem, in qua Deus videt pulchritudines suas, & sinè qua nihil videret. Ingens hæc Lux descendit de cælo in terram, quæ crassis obvoluta erat tenebris; sed abscondit se sub nube carnis nostræ mortalis, non ut obscuraret, sed ut temperaret nimium suum splendorem, seque accommodaret nostrorum debilitati oculorum. Hæc sola vera est Lux, quæ illuminat omnem hominem, venientem in

hunc mundum, sicut dicit Evangelium; & quicumque oculos non habet ad aspiciendum illam, cæcus est, quamcunque aliam lucem se putet habere. Intellige benè, quæ dicam.

Nonnisi unus solus verus est Deus: In vanum imaginabatur sibi Gentilitas maximum falsorum Deorum numerum: quanto plures putabant se habere Deos, tantò minus habebant Dei; & quanto plus credebant se habere pietatis, tantò plus habebant impietatis; & quanto majorem putabant se dare Religioni splendorem, tantò minus habebant Religionis. Multitudo falsorum Deorum suorum erat nullitas Deorum suorum. In

In vanum nominant Saturnum, Martem, Venerem; quanto magis invocant ejusmodi Deos, tanto minus habent Dei, quia non nisi unus est solus verus Deus.

Ita omnino non nisi est una sola vera Lux, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum; incassum persuadent sibi homines, se multo alia habere lumina, quibus se illuminent, seque dirigant; frustra dicunt, habere se lumen rationis naturalis, lumen sensuum, lumen prudentiæ humanæ; hisce omnibus instructi se credunt valde illuminatos. Sed vera hæc non sunt lumina, cum non nisi una sit vera Lux, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, nempe solus JEsus Christus, qui vera hæc Lux est de cælo descendens. Cum igitur ipse solus vera sit Lux, omnia alia non nisi falsa sunt lumina; & consequenter non illuminant, ut ponant ob oculos res tales, quales sunt; sed obcecant ipsos, proponendo illas multo aliter, quam sint, adeoque non secure deducunt, quos ducunt, sui sequaces, sed seducunt eos. Et quanto plura quis habet horum falsorum luminum, tanto minus veri habet Luminis; & quanto magis se credit illuminatum, tanto majori offunditur cæcitate.

Aspiramus omnes ad felicitatem; inquirimus viam, quæ pertingamus eò, ubi vivere nobis liceat consolatè & beatè. Omnia lumina rationis nostræ naturalis, illa nostrorum sensuum, illa prudentiæ humanæ ostendunt nobis, id evinci & fieri per dignitates, per gloriam, abundantiam bonorum, voluptates, exemptionem ab omni miseriorum genere, & putamus videre nos clarè velut in meridie. Et nihilominus hæc non sunt nisi falsa lumina, quæ obcecant & decipiunt; duces sunt infideles abducentes nos à termino, quò tendimus. Nihilominus omnes ipsorum sequuntur ductum eò, quòd credantur vera esse lumina: Sapientissimi quique in mundo putant in hoc se esse securissimos, eò quòd videatur hoc ipsis plausibile, studeantque suum implere caput regulis pulcherrimis, quibus utitur sapientia mundi, qui omnes consentiunt, contendendum nobis esse, ut hæc viâ reddamur beati. Sed quanto

Falsa mundi lumina seducunt nos.

Q9999

quan-

Quantò plus habemus falsorum luminum, tantò minus habemus veri luminis,

Mira mundi
cæcitas.

quantò putant se esse sapientiores, tantò magis sunt stolidi.

Nonnè oportet eos esse nimis quàm cæcos ac stolidos, vineulis non immeritò implectendos, quòd non videant ea, quæ indies coram suis accidunt oculis; quòd non advertant, eos omnes, qui assequi prætendebant beatitudinem sequendo lumina stolidæ sapientiæ mundanæ, nunquam invenisse eam, quam quærebant, felicitatem, sed miseriam, quam se sperabant evituros; ac potius ipsos omnes fuisse obrutos mæroribus, fastidiis, inquietudinibus, afflictionibus, laboribus toto vitæ suæ tempore, ac tandem omnes miserabiliter periisse? hæc experimenta sinè intermissione habere ante oculos, & nunquam posse cognoscere, quòd per illa non obtineatur beatitudo, nonnè deploranda sit cæcitas & obcæcatio? & homines isti, qui circumferre se putant splendidissimum in capite suo solem, nonnè tenebris ofundantur densioribus, quàm illis *Aegypti*?

Mundus lumina JESU Christi, æstimat velut tenebras,

Sed mirandum non est, cum nonnisi una sit vera lux, quæ illuminat omnem hominem, venientem in hunc mundum, quam ipsi non vident. Hæc sola vera Lux est JESUS CHRISTUS, & ipsi hunc non cognoscunt; ipse solus est, qui descendit de cælo in terram, docturus nos viam vitæ,

& illi sequi renuunt ipsum; ipse est veritas infinita per essentiam, & illi omnia ipsius effata ac placita ceu absurdas & ridiculas despiciantur veritates, eòquòd tales appareant falsis suis, quibus reguntur, luminibus. An advertetur quidquam magis omni prudentiæ carnis, quàm dicere: Vis consolatus vivere & beatus? agrava te crucibus & afflictionibus, teque mortifica absque intermissione. Vis esse ita dives, ut nihil tibi desit? expolia te omnibus, & omnia mundi contemne bona. Vis vivere in honore? fuge vanos mundi honores, sectare humiliationes, contemptus, teque demitte usque ad nihilum.

Non est homo in terris, qui hæc intueatur velut veritates, nisi illuminatus sit solâ Luce, quæ est CHRISTUS JESUS. Nemo hanc ambulare vult viam, eòquòd videatur non conducere ad felicitatem, sed ad miseriam; & omnia falsa mundi lumina hoc ferunt judicium. Sed in hoc obcæcant universaliter omnes, qui nonnisi pro ipsis habent oculos: siquidem præter omnem humanæ rationis Philosophiam, experientia omninò manifesta convincere deberet omnes. Qui sunt, qui magis beati, magisque consolati vivant in mundo? nonnè illi, qui mundum contemnunt, & leges ejus, ut sequantur

tur

tur illas Jesu Christi? qui sunt, qui magis solido, magis firmo fruuntur gaudio? nonne illi, qui sensuum fugiunt voluptates, & vitam amplectuntur austeram? qui veri sunt divites, quibus nihil deest, qui forte suâ vivunt contenti, qui nihil anhelant ulterius? nonne illi, qui voluntariam sectantur paupertatem, prementes in hoc vestigia Jesu Christi? qui sunt, qui magis honorantur, quosque omnes pluris æstimant, magisque reverentur ex intimo cordis sui? nonne illi, qui honores mundi fugiunt, qui se humiliant, & non nisi contemptum quærunt? experientia ostendit hoc indies tam manifestè, ut non dubitare de eo liceat.

Felicitas eorum, qui sequuntur Lumina Jesu Christi.

Et post vitam adeo beatam, quisnam futurus est finis ejusmodi hominum? quæ per omnem æternitatem ipsorum fors erit? si interrogarem omnes Sapientes sæculi, an postquam secuti sunt toto vitæ suæ cursu, speciosa providentiæ suæ humanæ lumina, felicissimos se non æstimarent, si concludere illam possent, sicut illi, qui sequuntur lumina Jesu Christi: quis ex omnibus illis non diceret velut Balaam, benedicendo tandem illos, quos maledixerant toto tempore vitæ suæ: *Moriatur anima mea morte justorum, & fiant novissima mea horum similia!* sed responderem ipsi: *Obcæcate, ubi sunt*

Numer. 3.
v. 10.

oculi tui? ubi ergo est sana mens tua, quam habere te putas? si super omnia desideras obtinere finem beatum verorum servorum Jesu Christi; ecur ergo non ambulas viam, quæ conduceret te illuc?

O Jesu, tu vera nostra Lux es! sed quomodo dicis, quod sis Lux mundi, cum mundus non agnoscat te, nec oculos habeat ad te videndum, nihilque tuæ omnino videat doctrinæ, & ambulet viam prorsus contrariam illi, quam ipsi demonstras? *Væ mundo, qui claudit oculos luminibus Jesu Christi.* Væ illi, qui saltem confundat illum, si ipsum non illuminet. Væ illi, si claudat oculos, ne videat te. Quomodo non moriamur præ pudore, quod Christianorum circumferamus nomen, profitentes publicè, quod adoremus te, credamus in te, sequamur te, imitemur te, & interim tam simus vecordes, ut publicè totum agamus contrarium illi, quod doces nos? ô mi Jesu! cum sciam, te veram esse Lucem meam, nolo amplius habere oculos nisi pro te, incessanter aspiciam te, & minimis intentus erotum verbis, tum factis tuis, pedentim sequar te, nec unquam ex aspectu meo dimittam te. Abeste falsa sensuum & rationis humanæ lumina, nunquam me amplius decipietis.

Q9999 2

§. 3.